Sygn. akt I C 683/15

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Przeworsku

z dnia 29 grudnia 2015 r.

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew (k.3-4) o zasądzenie od pozwanego S. G. kwoty 1966,98 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2015 r. oraz kosztami procesu według norm przepisanych w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego stanowiska powód podał, iż dochodzone roszczenie wynika z umowy pożyczki pieniężnej (stanowiącej kredyt konsumencki) oznaczonej numerem (...) zawartej przez strony w formie pisemnej w dniu 19 maja 2015 r . Powód podał, że na podstawie wskazanej umowy powód udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 1300 zł, a pozwany zobowiązał się ją spłacić zgodnie z harmonogramem spłat określonym umową wraz z odsetkami umownymi w wysokości stałej stopy oprocentowania 9% w stosunku rocznym. Dodatkowo pozwany zobowiązał się zapłacić wraz z każdą ratą pożyczki opłatę administracyjną w wysokości 15 zł miesięcznie oraz jednorazową opłatę przygotowawczą w wysokości 390 zł. Powód wskazał, również iż strona pozwana nie wywiązała się ze zobowiązania zawartego z powodem, w związku z czym powód wypowiedział umowę pożyczki zawartą z pozwanym, a dochodzone roszczenie stało się wymagalne z dniem 03.09.2015 r. Powód podał, że na dochodzoną pozwem sumę 1966,98 zł składa się kwota 1300 zł jako suma niespłaconych rat kapitałowych, kwota 33,98 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych, kwota 123 zł tytułem kosztów przygotowania, wysyłki monitu i wezwania do zapłaty, kwota 75 zł z tytułu przekazania sprawy do postepowania windykacyjnego, kwota 390 zł tytułem opłaty przygotowawczej oraz kwota 45 zł tytułem opłaty administracyjnej.

W dniu 2 października 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym przekazał rozpoznanie sprawy do tutejszego Sądu (k.7)

Pozwany S. G. nie ustosunkował się do żądania pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w dniu 20 maja 2015r. wystawił dokument w którym informował pozwanego S. G., że przekazał na jego rachunek bankowy kwotę 1300 zł. Wskazany dokument z dnia 20 maja 2015r. zawierał również harmonogram spłaty wskazanej kwoty pieniężnej. Następnie w dniach 1 lipca 2015 r., 17 lipca 2015 r. i 3 sierpnia 2015 r. powód sporządził monity i wezwania do zapłaty skierowane do pozwanego.

Natomiast w dniu 19 sierpnia 2015r. powód sporządził skierowane do pozwanego wypowiedzenie umowy pożyczki nr (...) wraz z ostatecznym wezwaniem do zapłaty.

Dowód: harmonogram spłaty z dnia 20 maja 2015r. (k.29), monit z dnia 1 lipca 2015 r. (k.30), wezwanie do zapłaty 17 lipca 2015 r. (k.31), ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 3 sierpnia 2015r. (k.32) wypowiedzenie umowy pożyczki wraz z ostatecznym wezwaniem do zapłaty z dnia 19 sierpnia 2015r. (k.34)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o materiał dowodowy mający charakter dowodów z dokumentów.

Prawdziwość i autentyczność przedstawionych przez powoda wraz z pozwem dowodów z dokumentów urzędowych i prywatnych nie została przez strony zakwestionowana, a zatem korzystają one z domniemań prawnych przewidzianych w art. 244 i art. 245 k.p.c.

Natomiast nie mogą stanowić za podstawę ustalenia stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie dowody przedłożone przez powoda w postaci kserokopii umowy pożyczki nr (...) z dnia 19 maja 2015 roku (k.22-28), kserokopii

potwierdzenia nadania na adres pozwanego ostatecznego wezwanie do zapłaty z dnia 3 sierpnia 2015 r. (k.33)oraz kserokopii potwierdzenia nadania na adres pozwanego wypowiedzenie umowy pożyczki wraz z ostatecznym wezwaniem do zapłaty z dnia 19 sierpnia 2015r. (k.35)

Zwykła odbitka ksero nie stanowi w ocenie Sądu dokumentu, gdyż nie zawiera ani podpisu osoby poświadczającej, która odbitkę sporządziła, ani oryginalnego podpisu wystawcy dokumentu kopiowanego, ponieważ podpis oryginalny został tu odwzorowany metodą kopiowania elektrostatycznego, tj. kserograficznie. Należy podkreślić, że w przypadku odbitek ksero nie jest możliwe przeprowadzenie ekspertyzy autentyczności podpisu i całego dokumentu. Biegły pismoznawca z reguły nie będzie mógł stwierdzić, czy odbitka ksero nie obejmuje dokumentu odpowiednio wcześniej spreparowanego, a także, czy podpis na dokumencie nie został przerobiony lub podrobiony, w tym również przebity z innego dokumentu. Zatem, w przypadku kserokopii nie jest możliwe udowodnienie bądź obalenie zarzutu fałszu dokumentu.

Nadmienić należy, iż strona powodowa była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, który powinien zadbać o należyte prowadzenie postępowania dowodowego i przedłożenie dowodów w oryginale bądź poświadczonych za zgodność z oryginałem . Sąd nie miał obowiązku działania z urzędu w gromadzeniu materiału dowodowego, ani w jego uzupełnieniu.

Sąd zważył, co następuje:

W oparciu o przedstawiony przez powoda materiał dowodowy Sąd uznał, że powództwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przeciwko pozwanemu S. G. nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, iż w przypadku nie podjęcia obrony przez pozwanego stosownie do art. 339 § 2 k.p.c., w którym określono podstawę formalną wyroku zaocznego, sąd - jeżeli nie ma uzasadnionych wątpliwości - zobligowany jest do uznania podanej przez powoda podstawy faktycznej (tj. twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych) za zgodną z prawdą bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Niezależnie od ustalenia podstawy faktycznej sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (por. m.in. wyrok SN z dnia 7 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, LEX nr 7094).

Jednakże powód nie udowodnił swojego roszczenia, tj. nie wykazał podstaw faktycznych do żądania zapłaty kwoty wskazanej w pozwie. Oparł on swoje roszczenie na kserokopii umowy pożyczki nr (...) z dnia 19 maja 2015 roku.

W ocenie Sądu, wskazana kserokopia umowy pożyczki nie może być dowodem w przedmiotowej sprawie bowiem nie została potwierdzona za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika - radcę prawnego P. P.. Waloru potwierdzenia za zgodność z oryginałem przez profesjonalnego pełnomocnika nie może mieć przedłożona przez powoda kserokopia umowy potwierdzona za zgodność (i to wyłącznie na pierwszej stronie umowy) przez osobę upoważnioną przez zarząd spółki.

Powód nie wykazał również, że przesłał pozwanemu harmonogram spłaty poszczególnych rat pożyczki, monity czy wezwania do zapłaty konkretnej kwoty zadłużenia względem pożyczkodawcy, a zatem należy uznać iż powód nie udowodnił, że skutecznie wzywał pozwanego do zapłaty konkretnej raty pożyczki czy też innych kosztów których domaga się w pozwie.

Jak wskazano wcześniej przedłożona przez powoda kserokopia potwierdzenia nadania na adres pozwanego ostatecznego wezwanie do zapłaty z dnia 3 sierpnia 2015 r. oraz kserokopia potwierdzenia nadania na adres pozwanego wypowiedzenie umowy pożyczki wraz z ostatecznym wezwaniem do zapłaty z dnia 19 sierpnia 2015 r. nie mogą być dowodami w przedmiotowej sprawie tak jak nie może być dowodem w sprawie wymieniona powyżej kserokopia umowy pożyczki nr (...) z dnia 19 maja 2015 roku.

W ocenie sądu jeżeli strona przedłoży wyłącznie odbitkę ksero zamiast właściwego dokumentu, to przeprowadzenie dowodu z tej odbitki ksero nie jest możliwe, gdyż Kodeks postępowania cywilnego nie zna takiego środka dowodowego. Dokumenty, o których mowa w Kodeksie, to dokumenty oryginalne, które mogą być zastąpione odpisami urzędowymi, gdy ustawa wyraźnie na to pozwala. Brak natomiast przepisu pozwalającego na zastąpienie dokumentu (oryginalnego) jego niepoświadczonym odpisem, w tym przede wszystkim odbitką ksero. Zwykłe odpisy mogą pełnić pewną rolę w postępowaniu cywilnym (np. jako odpisy załączników dla strony przeciwnej), ale nie mogą być środkiem dowodowym w ramach dowodu z dokumentu, gdyż nie stanowią dokumentu.

Pogląd, że odbitka ksero nie jest dokumentem i nie można z niej przeprowadzać dowodu (podzielany przez Sąd rozpoznający przedmiotowa sprawę), wyraził dobitnie Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 10 stycznia 2008 r., V ACa 816/07, Lex nr 398729, wskazując iż "Sama odbitka ksero lub inna kopia reprograficzna nie jest dokumentem w rozumieniu przepisów k.p.c. i nie może dokumentu zastąpić. Jeżeli zatem odbitka ksero (kserokopia) nie jest odpowiednio poświadczona, to nie stanowi ona dokumentu, a sądowi nie wolno przeprowadzać w tej sytuacji dowodu z dokumentu.

W tym miejscu należy również powołać się na stanowisko Sądu Okręgowego w Przemyślu zawarte w treści uzasadnienia wyroku z dnia 2 kwietnia 2015 r. sygn. akt I Ca 66/15 stosownie do którego kserokopii nie przysługuje walor dowodowy dokumentu i w związku z tym nie można uznać za udowodnionych okoliczności dowodzonych na podstawie kserokopii dokumentu, który wbrew dyspozycji przepisu art. 129 § 2 k.p.c. nie został potwierdzony za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda.

W myśl art.232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Sąd cywilny może czynić własne ustalenia jedynie w oparciu o materiał dowodowy zainicjowany przez strony, stosownie do przepisów postępowania cywilnego opartego na zasadzie kontradyktoryjności znajdującej odzwierciedlenie w szczególności w treści cytowanego przepisu art. 232 k.p.c

M.-prawna norma korelująca ze wskazanym przepisem jest zawarta w art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

O tym, co która ze stron stosunku cywilnoprawnego ma udowodnić w sporze toczącym się przed sądem, decydują przede wszystkim: przedmiot sporu, prawo materialne regulujące określone stosunki prawne oraz prawo procesowe normujące zasady postępowania dowodowego.

Należy jednoznacznie podkreślić, iż w sprawach cywilnych sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy czy też do uzupełnienia postępowania dowodowego o dowody, na których istnienie wskazują strony, lecz których nie przedstawiły. Obowiązek dowodzenia spoczywa bowiem na stronach.

To na powodzie stosownie do art. 232. k.c. w związku art. 6 k.c. spoczywał ciężar udowodnienia tego, że przysługuje mu wierzytelność względem pozwanego oraz udowodnienia co składa się na wysokość żądanej sumy pieniężnej i z czego wynikają poszczególne kwoty których domaga się w pozwie.

Na podstawie samych twierdzeń strony powodowej zawartych w żądaniu pozwu , sąd nie mógł ustalić, czy zobowiązanie pozwanego względem powoda stało się wymagalne (i z jakim dniem), nie mógł również stwierdzić prawidłowości obciążenia pozwanego poszczególnymi kwotami wskazanymi w pozwie.

W ocenie Sądu brak przedstawienia łączącej pozwanego z powodem umowy pożyczki (w oryginale bądź poświadczonego przez profesjonalnego pełnomocnika odpisu) powoduje brak udowodnienia roszczenia powoda w wysokości wskazanej w pozwie jak i uniemożliwia uwzględnienia roszczenia w części.

Należy w tym miejscu zaznaczyć iż przedłożone przez powoda dokumenty w postaci harmonogramu spłaty pożyczki z dnia 20 maja 2015r., monitu z dnia 1 lipca 2015 r., wezwania do zapłaty 17 lipca 2015 r., ostatecznego wezwania do zapłaty z dnia 3 sierpnia 2015r. , wypowiedzenia umowy pożyczki wraz z ostatecznym wezwaniem do zapłaty z dnia 19 sierpnia 2015r. - bez potwierdzenia ich odbioru przez pozwanego mogą być jedynie dowodem na okoliczność , że powód takowe dokumenty wystawił.

W ocenie Sądu brak przedłożenia przez powoda potwierdzenia przez pozwanego, że otrzymał wystawiony przez powoda w dniu 20 maja 2015r harmonogram spłaty poszczególnych rat pożyczki uniemożliwia również Sądowi zasądzenia roszczenia w części - co do określonych rat.

Należy podkreślić, iż w przedmiotowym postępowaniu strona powodowa reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika, który powinien być świadomy wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych w przypadku zaniedbania powinności udowodnienia dochodzonych roszczeń.

Mając na uwadze, że powód nie udowodnił stosownie do art. 6 k.c., iż przysługuje mu względem pozwanego S. G. roszczenie w kwocie 1966,98 zł (bądź jego część), Sąd na podstawie powołanych przepisów powództwo oddalił. Sąd oddalił również żądanie o zasądzenie kosztów postepowania w oparciu o art. 98 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1. ***odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda***

2. kal. 14 dni.

P., dnia 25.01.2015 r.